

за съперникъ опогози мръснаго Гърка? Какво мислишь? че Арбакъ е чакалъ да оздрѣе плода и да го устѣпи другиму? не, безумная Ты си мой имоть, цѣла мой имоть, объеивамъ та за моя и та граб-вамъ; и тъй като думаше грабикъ и прегърникъ момата и туй пре-грабчанье бѣ силно не отъ любовь вече но по отмъстяванье.

Отчаяніето обрѣжи Иона съ необыкновенна сила; ти отново сподлучи да избѣгне отъ нектѣтъ на звѣря, затече са къмъ тѣзи страна на стаята отъ дѣто бѣ влѣзла и подигаше вече завѣсата, но Арбакъ пакъ я олуви; ти пакъ са отгърва отъ ръцѣтъ му и утрудена пзвика на в високо и падях до мраморния стѣлпъ на койтоса издигаше главата на египетската богыня. Арбакъ са спрѣ малко за да си почине и пакъ са впусна на жертвата си.

Въ тѣзи сѣщата минута завѣсата силно подхвъркиж и една жилиста и бѣка рѣка олуви египтянка за врата. Като са обрѣж той видѣ пламнѣлытъ очи на Главка, и блѣдавето но гнѣвно лице на Апкида

— О, Фуриі! извика египтянинътъ като хвърли на тѣхъ звѣрскій погледъ, кой лошъ демонъ вы доведе тука?

— Безбожникко! отговори Главкъ и са сплете съ него въ смъртна борба.

Между туй Апкидъ подигиж сестра си полумъртва отъ землата; дълговременнытъ умствены занатія бѣхж ослабили тѣлеснытъ му силы и не можаше да я изнасе влѣтъ отъ стаята колкото и да бѣше пѣжна и лека снагата ѣ, заради туй той я сложи на единъ столъ и я пазяше като държеше въ рѣка ножъ и гледаше на хода на борбата между Главка и египтянина готовъ да поразѣ Арбака съ ножа ако го видяше че ще навье. Нема на земята нищо по страшно отъ борба която става съ гърды срѣщо гърды и чрезъ единственнытъ орѣжжія конто дава на свирѣпостьта природата. Пригържижы единъ другиго двамата съперници търсяхж да одушкѣтъ единъ другиго, главытъ имъ назадъ оттеглены, дивытъ имъ очи пламтахж, мышцытъ имъ са напрягахж, жилицытъ имъ надуты, устата имъ полуотворены и зѣбытъ имъ скърцахж като на дивы глигани; и двамата свѣрхестественно бѣки и двамата пламтахж отъ непримирима вражда, страшно стискажы единъ другиго. Понѣкогашъ са откъсвахж единъ отъ другій и обикаляхж ограниченото онуй бойно поле като да си съвземжтъ новы силы за нова борба. Тѣ издавахж бѣсны вкоче отъ гнѣвъ и умраза, и когато въ борбата са намѣрихж предъ жертвениника, предъ стѣла на богынята, пакъ са отпусихж за да си починѣтъ една минута, и Арбакъ са опрѣ о стѣла, а Главкъ са спрѣ неподвиженъ на срѣща му.